

Een zekere vorm van psychotherapie en zielzorg zal iedere arts moeten toepassen, terwijl de echte neurotische patienten door de psychotherapeut zullen behandeld moeten worden.

De eerste patient die iedere arts moet behandelen is de arts zelf, werd opgemerkt. In ieder geval is voor de meeste artsen geregelde zelfanalyse noodzakelijk, willen ze iets van hun patienten begrijpen en bij de opleiding zal voor de studie der psychologie en psychopathologie veel meer tijd beschikbaar moeten zijn. Het is niet toevallig dat op de conferentie te Bossey zoveel tijd werd besteed aan de psychologische en anthropologische vragen; dan pas ontsluiten zich meer mogelijkheden voor de Christenarts, wanneer hij echt psychologisch minded is. Dankbaar zal gebruik gemaakt worden van de methoden en techniek die Freud, Adler, Jung, Maeder en anderen aangeven. Rümke zegt: De analyse van oudere mensen leert de juistheid van Jaspers' woord „Ook de geest wordt verdrongen” en Freud's te veel vergeten uitlating „Nicht nur das Tiefste, auch das Höchste kann unbewusst sein”.¹⁾

Ik denk hier ook aan de toespraak van die reeds vergrijpsde psychotherapeut uit Firenze, die een en ander mededeelde van zijn analytische ervaringen. Hij had leren zien, dat er niet alleen een onderbewuste, maar ook een bovenbewuste bestond en dezelfde psychismen als verdringing en weerstand waren vast te stellen tussen het Ik en het bovenbewuste.

Tournier²⁾ zelf zegt: „Die psychoanalytische Behandlung hat eine Kenntnis des eigenen Ichs und eine Aufrichtigkeit gegen die eigene Person geschaffen, sodasz der Boden vorbereitet wurde, auf dem das befreiende religiöse Ereignis in Erscheinung treten konnte”.

Een belangrijke voordracht gaf in dit kader de Zwitserse psychiater Dr A. von Orelli over: de menselijke existentie in verband met de Kosmos.

Victor Weizsäcker³⁾, Tournier en vele anderen

¹⁾ Prof. Dr H. C. Rümke: Ontwikkelings-psychologie en psychotherapie.

²⁾ Dr Paul Tournier: Technik und Glaube, B. Schwabe & Co., Basel.

³⁾ Victor Weizsäcker schreef een lezenswaardige bijdrage in de tweede Tutzingen Artzebrief, — die Dr Knorr mij welwillend toezond — „Zur Frage der „Christlichem Medizin.”